

REPRESENTACIÓ DEN CAMESTORTES

Algaida, 9 de febrer de 2002

PERSONATGES:

Comitiva de familiars (no parlen)
Arruals acompanyants den Camestortes (no parlen)
Pare den Camestortes
Mare den Camestortes
Arrual Major
Jutge
Fiscal

ESCENOGRAFIA:

Munt de papers: Sumari
Llibrot del Jutge
Balança. Maça del Jutge
Taules, cadires i bancs

PRIMERA PART

Introducció general

(Entra a l'escenari la comitiva de familiars, seguida del pare i de la mare. Quan s'han assegut, entra en Camestortes escoltat per dos arruals, que el menen del braçet. Quan fa l'entrada en Camestortes, tot són espants dels familiars que es posen a plorar.

A continuació entra l'Arrual Major que, amb molta parsimònia, se situa al mig de l'escenari. L'acompanya el Fiscal que se situa en un segon terme.)

ARRUAL MAJOR: Senyores i senyors, amos i madones, fadrines i fadrins, es Darrers Dies des periode carnal han arribat, amb gran pena per as mortals, que ja no podrem tastar carn de cap casta.

Dies de *Corema* i de privació. Dies en què tots es qui no tenguin bul·la s'hauran d'espassar sa fam menjant orades i raons, gerrets i rajades, llagostes i galls, molls i gambes, llobarros i mussoles. Dies en es que ses sobressades i camaiots romandran penjats a ses perxes guardats per sa vigilant *Jaia Corema*.

Ara però, encara de ple dins sa festa de Carnaval, sa vila d'Algaida se prepara per celebrar es judici a un homo que s'ha atrevit a desafiar es bon ordre i costums de ses coses. I seguint una ancestral tradició, obrim ara sa festa i s'inicia es judici.

Senyores i senyors, amos i madones, fadrins i fadrines, aixecau-vos i feis gran silenci que ara, amb gran solemnitat, entrarà en escena es Jutge per donar inici an es Judici den Camestortes.

(Entra es Jutge i tothom en escena es posa dret.)

SEGONA PART

Introducció al Judici

(El Jutge duu un grossíssim llibrot davall el braç. Figura que és un llibre de lleis. El col·loca damunt la taula i s'asseu a la cadira. Fa un gest amb la mà donant a entendre que els assistents al judici es poden asseure).

JUTGE: Aquest magne tribunal s'ha reunit per jutjar i condemnar aquest homo (*assenyala amb el dit en Camestortes*) de totes quantes desgràcies, desventures i adversitats han succeït a sa vila d'Algaida. Ell és es culpable de tot i així ho demostrarem. En aquest sumari hi ha escrites totes ses acusacions. Arrual, procediu a començar el judici.

ARRUAL MAJOR: (*Amb to solemne*). Algaida, 9 de febrer de l'any de nostro senyor de dos mil dos. Compareix davant aquest magne tribunal en Camestortes Tortes, fill de son pare i de sa mare, acusat d'horribles crims, faltes, infàmies, malifetes i altres monstruositats i atemptats que, seguidament, explicarem. (*Pausa*). I ara demanam: ¿Qui jutjarà en Camestortes?

JUTJE: Jo, es gran Jutge, en nom de sa justícia.

ARRUAL: ¿Qui l'acusarà?

FISCAL: Jo, es Fiscal General, en nom des ministeri fiscal.

ARRUAL: ¿Qui el defensarà?

PARE: Jo, son pare, en nom de ... (*dubte*) son pare.

MARE: (*Interrompent el seu home, plorant*). I jo, que som sa seva mareta, que té una pena molt grossa.... ¡Ai pobre fill meu, pobre fill meu!

ARRUAL: Si és així, que així sigui. Pot començar es judici sumaríssim contra en Camestortes.
(*Dóna la paraula al jutge*). Senyor Jutge...

TERCERA PART

El Judici

JUTGE: *(Molt solemne)*. Que comenci es procés.

FISCAL: Senyor Jutge, vull acusar en Camestortes de ser es culpable de totes ses fuites de corrent que hi ha hagut a Algaida. A s'estiu mos va fer estar 24 hores sense llum.
(Amb èmfasi) ;24 hores! Culpa d'aquest animal vàrem haver d'estar dos dies sense poder veure sa televisió i suant sa freixura fora ventiladors ni aire condicinat.

MARE: Sí, i se varen descongelar tots es botifarrons que tenia dins sa conservadora!

PARE: *(a la dona, renyant-la)* Calla, dona, que tu l'has de defensar... *(al Jutge)*: Senyor Jutge, no és culpa den Camestortes, això és culpa de GESA!

FISCAL: ¿De GESA? , ¿de GESA? GESA no té culpa de res. *(Senyala en Camestortes amb el dit)* Culpa d'aquest boiano varen esser ses apagades de s'estiu i de totes ses que hi va haver per Nadal.

PARE: Això si que no! Lo de Nadal va ser culpa des Batle que volia molts de llumets a Plaça i no va bastar sa potènci'.

MARE: Sí, a sa Plaça no va bastar sa potència, però a sa Tanqueta no se va apagar, es llum.

FISCAL: ¡Callau! No alceu falsos testimonis contra es Batle, que no ha fet res.

PARE: Això sí que és vere; ni s'Ajuntament ni s'oposició, no han fet res... Ara resultarà que s'únic que fa coses és en Camestortes.

FISCAL: Sí que fa coses, però totes dolentes! Mirau per, exemple, quin mal temps hem tengut enguany: En Camestortes és culpable de què sempre que hi havia d'haver ball de bot a Plaça plogués. És culpable de ses ventades que va fer per així tomar molts de pins per poder vendre sa llenya. I, fins i tot, és culpable des llamp que se'n va dur es cap de Sant Cosme des campanar de s'església de Pina!

MARE: Sí, senyor Jutge, i així no és raro que es pineros demanin s'independènci...

PARE: (*Ala dona, exaltat*): ¿Què ets curta? ¡Tu l'has de defensar!

MARE: (*Se posa a plorar*): Aiiiiiiiiiii!

PARE: (*Al jutge*) Senyor Jutge, ja veu que aquestes acusacions no tenen fundament: tot és culpa del temps. En Camestortes no hi té res a veure.

FISCAL: ¿No? En Camestortes és es culpable de tot. En Camestortes és es causant que an es calendari de s'Ajuntament no hi surti cap foto ni de Pina ni de Randa.

PARE: Però això no és culpa den Camestortes perquè ell va fer una foto an es cap de sant Cosme per posar-la damunt es calendari de s'Ajuntament i es regidor de cultura no li va voler posar.

MARE: Però tanta sort que hi posaren es Batle (plorant) i surt tan guapo, afaitadet, amb aquella camieta blava que té...

JUTGE: (*Autoritari*) Ja n'hi ha prou. Aquí no jutjam ni es Batle ni s'Ajuntament. Aquí jutjam en Camestortes. Senyor Fiscal, prosseguiu amb ses acusacions.

FISCAL: És culpa den Camestortes que hagin fet un parell de pous per treure aigua. Fins i tot n'han fet un an es camp de futbol. Justament s'any que més ha plogut.

PARE: Però això senyor Jutge, ho ha fet amb bona voluntat. És per fer un servei an es poble.

MARE: Ai, ara ja me torna a pegar sa plorera (*Es posa a plorar*). Senyor Jutge, es meu fill ho ha fet perquè vol ajudar an es poble, per poder regar sa gespa que s'ajuntament ha de posar an es camp de futbol.

FISCAL: Però que sou curta! Sa gespa ha de ser artificial: ¡de plàstic!

PARE: Ah, idò això serà collonut! En s'estiu, quan no hi ha partits podran fer un camp de golf i així treurem quatre duros amb s'ecotaxa.

JUTGE: (*Enfadat*) Prou! Vos prohibesc que parreu de s'ecotaxa. Si ets hotelers diuen que no convé, noltros no en xerrarem, que per qualque cosa comanden... (*Pausa*) Seguiu, senyor Fiscal.

FISCAL: Camestortes, grandíssim traïdor, jo t'acus que el Club Esportiu Algaida vagi tan bé.

PARE: Però això és molt bo. Es futbol està d'enhonorabona.

FISCAL: ¿D'enhonorabona? S'equip va tan bé que el Barça ha cridat an es nostro entrenador per sustituir en Reixac.

PARE: Això està bé, perquè el Barça és més que un club.

MARE: Amb aquestes festetes que fa és un puticlub.

PARE: (Escandalitzat) ¡Calla, dona!

JUTGE: No és necessari que la faceu callar, tots, aquí, som del Real Madrid. ¿O no és vere?

(El Fiscal, s'Arrual i tots els familiars, diuen que sí amb el cap).

FISCAL: Amb la vènia. També l'acusam d'haver enganyat es regidor de cultura i que en dos anys ha de fer ses festes de tota sa legislatura... Sant Jaume va durar lo mateix que sa Corema! Ha ajuntat Nadal, els Reis, sant Honorat i es Carnaval... Vol acabar amb sa salut des poble: No arribarem a Pasco!

PARE: *(Molt seriós)* Però senyor Jutge, això és una cosa molt bona: un poble que fa festa és un poble viu.

FISCAL: Però acabarà amb sa salut de sa gent d'Algaida. Tanta sort, però que es regidors de s'oposició no se posaran malalts perquè no els veuen es pèl per ses festes.

PARE: No. No són com sa gent de s'Associació de Persones Majors que cada dia fan festa i van d'excursió.

MARE: (Plorant): I llavonnes tenen colesterol i colapsen s'ambulatori.

FISCAL: ¿I què me'n deis de lo que va fer fer an es regidor de cultura es dia de la Pau? Va dir que duira una motxileta ecològica i va ser una funda de cucurutxo i va fer que no bastassin es mocadors. I es cucurutxo no va servir per res.

MARE: (*ben satisfeta*) Idò jo li vaig trobar molta d'utilitat an es cucurutxo

PARE: (*Sorprès, tement-se el pitjor*) ¿I ara què dius?

MARE: Sííííí, per posar-hi es mocador dedins.

JUTGE: Ja començ a fartar-me una mica de tantes interrupcions. Fiscal, prosseguiu amb ses acusacions.

FISCAL: Senyor Jutge, acús en Camestortes d'haver embullat s'Ajuntament.

MARE: (*Plorant*). Es meu fillent no els ha embullat. S'embullen tots sols.

FISCAL: Ha embullat s'Ajuntament perquè després de tantes de dècades de descontrol urbanístic, ara que ja hi ha molt de mal, han posat un celador.

PARE: Però val més tard que mai.

MARE: Sí, val més tard que mai; a més mos anirà molt bé amb so moix.

PARE: (*Que no ha entès res*) ¿Amb so moix? ¿I ara que dius des moix?

MARE: Sí, amb so moix. Un «senador» per sanar es moix. Com que va remogut (*es posa les mans al cap*) ve amb unes escarrinxades!!!!

PARE: ¡Mira que ets curta! No és un sanador, és un celador. Un ce-la-dor. (*Explicatiu*) Un celador d'obres: un homo que fa es cel rasos de ses cases.

JUTGE: (*Tallant*) Prou. Ja n'estic fart de sentir disbarats. Ràpid, senyor fiscal, a veure si acabam.

FISCAL: I que me'n deis des caos circulatori que en Camestortes ha armat: Algaida és sa ciutat sense llei. Un vespre fins i tot hi va haver tirs.

PARE: Però no va ser culpa de sa circulació, es tirs.

FISCAL: Algaida és Chicago culpa den Camestortes. Ha separat es poble en dos bàndols: sa gent de sa Plataforma des Camí de Muntanya i s'altra gent.

PARE: Però això és normal, senyor Jutge: ningú no vol que sa carretera passi per ca seva...

Però en Camestortes ha trobat sa solució.

MARE: (plorant) Sí, sa solució, ai, ¡pobre fillet meu!

PARE: Sa solució és ben senzilla: Ara, aprofitant sa grua de ses obres de l'església, farà un pont que passi per damunt Algaida.

MARE: Sí, com un scalextric i així no molestarà a ningú.

JUTGE: Prou, canviau de tema.

FISCAL: Sí, senyor Jutge. (*Pausa*). Ara ha arribat es moment de parlar de ses Normes Subsidiàries. (*Pausa*). Camestortes, enguany que semblava que tots estàvem d'enhonorabona perquè a la fi teníem Normes, t'acusam des gran crim amb felonia d'haver robat an es poble ses Normes Subsidiàries.

PARE: (*Rotund.*) ¡A no! ¡Aixó si que no! ¡De cap de ses maneres! Es meu fill no ha robat ses normes, les té na Maria Antònia Munar a ca seva.

JUTGE: Això no pot esser. Si les tengués na Maria Antònia Munar ja les hauria entregades.

MARE: I les havia d'entregar, però com que no la convidaren a ses festes de sant Honorat, no les va dur.

JUTGE: (Sorrès) ¿Com que no varen convidar sa presidenta?

PARE: Això diuen pes poble... També diuen que ha regalat una moteta an es municipals.

FISCAL: Sa moteta no la va regalar es Consell, l'ha regalada es govern, que no és lo mateix.

MARE: Idò es govern ho ha fet molt bé, perquè es municipals ho han de menester, ara que penjen cromos an es cotxos.

FISCAL: ¿Cromos? ¿Quins cromos?

MARE: Sí, uns paperets blancs que s'aferran an es vidres des cotxos mal aparcats i que posen «Algaida és guai».

JUTGE: Prou. Continuau, senyor Fiscal.

FISCAL: Acusam en Camestortes d'haver armat un gran desgavell a s'Ajuntament que ha fet anunciar an es Batle que no se tornarà a presentar pus a ses eleccions.

PARE: Ei, senyor Fiscal, que de segons què es meu fill no en té cap culpa.

FISCAL: ¿Com què no? Tota. VA sortir fins i tot an es diaries.

MARE: (*Traient importància al tema*) No passeu pena, ja veureu com encara se tornarà a presentar.

FISCAL: Amb la venia. En Camestortes ha amagat ses eines per asfaltar es camins de fora vila. Si l'any passat a dins es cocons ja hi cabia es batle, que és un homo gros, ara ja hi cap batle i tot s'Ajuntament: equip de govern i oposició.

PARE: Això no és culpa des meu fill... Ses eines les tenen però no les «empleen» perquè se passen es dia dins es bar. Tot es temps són a berenar.

MARE: Això serà si troben es bars oberts, perquè ningú no sap s'horari que tenen.

PARE: I està ben malament, tot això. Per anar a tir segur, haurem de demanar que mos posin un cafè de guàrdia.

JUTGE: Prou. Ateneu-vos an es cas que ens importa. Prosseguiu, senyor Fiscal..

FISCAL: Acusam en Camestortes d'haver fet qualche putada an es president des Govern perquè no se coneix que sigui algaidí. No fa res per a Algaida, ni tan sols ha fet asfaltar es camí de darrere ses Vinyes. Pareix que an es Govern de ses Balears, encara hi ha en Mates.

PARE: De qualsevol cosa donam sa culpa an es meu fill. Ja hem dit que es Govern fa coses per Algaida: ¿què no heu vist sa moteta des municipals? Estan ben motoritzats i moderns.

MARE: Si, basta veure es 4 L de s'ajuntament. Ai quin cotxo més pràctic... i amb unes prestacions... *(pausa)* I ara que hi pens, és nostro president és un homo ben simpàtic. Saluda i fa cas a tothom... Tot lo dia va mà alçada. Aviat podrà anar a Operación Triumfo.

PARE: *(Que surt del tema)* És bo, operación Triumfo. Na Rosa ho fa molt bé.

FISCAL: (*Que s'afegeix al tema, xefardejant, com si fos un vell amic del Pare*): Jo crec que guanyarà en Bisbal. És es millor per anar a Eurovisión.

PARE: (*Que segueix la conversa*). I en Bustamante, ¿què me'n deis den Bustamante? Tot lo dia plora.

FISCAL: Perquè va plorar un dia, ara ja és es plorador. A mi m'agrada molt na Chenoa. Viu a Mallorca.

MARE: Idò jo trob, que si hi hagués anat en Camestortes, a Operación Triunfo, segur que hagués guanyat. I aniria a Eurovisión...

JUTGE (*Pegant un cop damunt la taula, tallant els xefardejos*). Prou! Seguiu amb so procés.

FISCAL: Amb la vènia. ¿Meam si endevinau qui va ser que va tirar bloquets, pedres, cadires i taules dins sa nova piscina municipal que feia 24 hores que s'havia inaugurada? En Camestortes, aquest bandarria! Tothom el va veure per sa piscina.

PARE: És vere que hi va anar, però a cercar aigua per omplir botelles de plàstic per posar an es cantons de ses cases perquè es cans no hi pixin.

MARE: I jo que no sabia perquè servien aquestes botelles... Em pensava que eren per posar-hi butano, ara que es butaner ja no reparteix per ses cases...

PARE: Sí que reparteix. Només va ser per Nadal que va vendre ses botelles a Plaça.

MARE: No, i ses dones n'estàvem ben fallones, perquè saps que mos agrada que les mos entri.

PARE, JUTGE, FISCAL: Eeeeeeeeeeeeeeeeh????

MARE: A ses botelles dins la casa

PARE, JUTGE, FISCAL: Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah!

MARE: Què havieu entès?

JUTGE: Res, callau.

PARE: Es butaner ja és com es carter que no reparteix.

JUTGE: ¡He dit que calleu! Fiscal, prosseguiu.

FISCAL: Camestortes, t'acusam de haver fotut ben fotut a totes ses persones que es dia de sa fira compraren una fregona a un homo que no s'aturava de xerrar per un micro.

MARE: Uep! Que jo en vaig comprar una i va ben bé.

FISCAL: Gens bé van. Sa gent d'Antoni Maura va provar de llevar tota sa porqueria que va fer en Camestortes per aquest carrer es dia dets Innocents i no hi va haver manera: ous, papers, pintura, llimones... Un desastre ben gros.

PARE: Però això no era es meu fill, es meu fill mai fa aquestes coses. Jo som son pare i ho sé bé, que es meu fillet mai fa dolenties.

FISCAL: Que no fa dolenties? A més a més va rompre un retrovisor d'un cotxo, va espenyar un fanal i va fer pintades a s'aturada de s'autobús. I cada dos per tres poteja ben potejat es jardí de sa plaça.

MARE: Però això no era es meu fill, es meu fill mai fa aquestes coses. Jo som son pare i ho sé bé que es meu fillet mai fa dolenties.

PARE: (*A la mare*) Això ja ho he dit jo.

MARE: (*Al pare*) Bé, que no saps que sempre repetesc ses coses.

JUTGE: Ràpid, Fiscal, a veure si acabam.

FISCAL: Acusam en Camestortes de tomar sa bolla des puig de Cura. Quina nosa li feia?

PARE: No va esser es meu fill, perquè li agradava molt sa bolla aquesta, perquè era una construcció que estava plenament integrada dins es paisatge, pintada d'un color disimulat i que gairebé no se veia d'enlloc.

MARE: Devia ser per això que no se sentia Titoieta Ràdio.

FISCAL: I ja, per acabar, Camestortes, t'acusam que culpa teva es Batle s'ha tornat monàrquic.

PARE: Ho ha estat sempre, monàrquic. Té un quadre del rei i la reina dins es despatx.

FISCAL: No ens referim an els reis d'Espanya. Ho dic perquè es dia 5 de gener, quan reb els Reis d'Orient, els hi fa més cas i més capades que en Piqué i, en canvi, quan ve es President, li dona maneta i prou.

MARE: Això té una explicació: És de criança ser agraïts. Se veu que arriben més regals dels Reis que des Govern.

PARE: Sí, i això que els Reis enguany dugueren una camionada de carbó ben negre.

JUTGE: Au, prou.

FISCAL: Senyor Jutge, jo ja he acabat.

QUARTA PART

La Comdemna

JUTGE: (*Prenent un to molt circumspecte*). Feta aquesta enèsima inculpació, hem acabat de llegir es càrrecs que es ministeri fiscal imputa a n'en Camestortes. Sumarium finitus est. Deo gratias.

ARRUAL I FISCAL: Amén.

ARRUAL: Algaida, 9 de febrer de l'any de nostre senyor de dos mil dos. Ha comparegut davant aquest magne tribunal en Camestortes Tortes, fill de son pare i sa mare, acusat de ser es causant de tots quants mals han ocorregut a la vila d'Algaida aquest darrer any. Aquest magne tribunal ha pogut escoltar ses nefandes acusacions dites pes ministeri fiscal en contra d'en Camestortes. Ara es senyor Jutge deliberarà i dictarà es seu infal·lible veredict.

(*Es Jutge es posa les mans al cap com si pensàs, Acluca els ulls. Es grata els cabells i s'està una estoneta meditant*).

Senyor Jutge, ja teniu el veredict?

JUTGE: Sí, el tenc.

ARRUAL: ¡Au idò, aixecau-vos tots drets! (*Tothom s'aixeca*). ¿Senyor Jutge, quin es el vostre veredicte?

JUTGE: (*Molt solemne*). Com a Jutge Principal d'aquest magne tribunal declar en Camestortes Tortes (*pausa*) culpable de tos els crims, felonies i faltes que ha estat acusat.

(*El pare es posa les mans al cap. Les dones comencen a plorar. Tots els assistents fan cara molt trista*).

MARE: (*Plorant desconsolada*) ¡Ai fill meu! ¡Fill meu, on t'he de veure!

(*El seguici consola la mare*)

ARRUAL: I en conseqüenci' d'haver estat declarat culpable de tots es càrrecs, senyor Jutge, ¿quina és sa pena que imposau a n'en Camestortes?

JUTGE: A resultes d'haver estat declarat culpable, condén en Camestortes a sa pena capital.
(*Crist de la mare desesperada*) Camestortes Tortes, pels crims i faltes comeses a Algaida durant es darrer any seràs executat ara mateix (*La mare té un acubó. Desesperació*)

general dels familiars). La pena ha estat dictada. Arrual Majors, que se complegui sa sentènci'.

ARRUAL: Au, arruals.

CINQUENA PART

L'execució